

OLIMPIJSKI MAGAZIN

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

Jul, 2020.

Kvalifikacioni turniri rukometašica i vaterpolista odloženi za 2021. godinu

Vjeruju da im je mjesto na OI

Godina od Igara malih zemalja Evrope

DANI KOJI ĆE SE PAMTITI ZAUVIJEK

Crnogorski olimpijski komitet
predložio mjere za suzbijanje
krize uzrokovane koronavirusom

Nova situacija - novi zahtjevi

Premинуo Janez
Kocijančić,
predsjednik EOK-a

Svijet sporta izgubio velikog čovjeka

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

EKO

**ZVANIČNO GORIVO
CRNOGORSKOG OLIMPIJSKOG TIMA**

**Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje**

Crna Gora
Vlada Crne Gore
Ministarstvo sporta

EFEL MOTORS

Monteput

Aerodromi Crne Gore
Airports of Montenegro

fzd

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

 lovćen

„PROMIJENI SE ILI BUDI PROMIJENJEN“

Na jednom od zidova Olimpijske kuće u Lozani, doma Međunarodnog olimpijskog komiteta, svečano otvorene u junu 2019, ispisan je moto „Promijeni se ili budi promijenjen“. Ko bi rekao da će godinu kasnije u tolikoj mjeri biti aktuelizovan i punoznačan.

Pandemija Covid-19, zvanično proglašena 11. marta 2020, uzdrmala je čovječanstvo, ujedinivši ga u strijepnji i pokrivši plaštom neizvjesnosti. Jedino sigurno je, kao što navede predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah u pismu olimpijskom pokretu krajem aprila, „da će se ona odraziti na sva polja društva, uključujući i svijet sporta“.

U koliko mjeri, to zavisi i od nas. Od naše spremnosti da se mijenjamo i prilagođavamo.

Prvi i najvažniji zadatak, zaštitu zdravlja i života svojih građana, naša država je obavila besprekorno. Čemu su nesebično, izdašnim donacijama, pomogli i brojni sportisti i sportski radnici, dajući djelotvornu finansijsku i, možda i neophodnije, moralnu injekciju.

Ipak, svjesni smo da ćemo ekonomske posljedice osjećati još dugo. Sport nije aktivnost po sebi ili puka razonoda, već ozbiljan sistem koji generiše značajne prihode i zapošljava veliki broj ljudi. Kao neodvojivu kariku privrednog lanca čekaju ga ozbiljna iskušenja.

Obustava sportskih aktivnosti dovela je do gubitka prihoda, kako kod profesionalnog tako i kod amaterskog sporta, koji bi mogao da pretrpi dublje i dalekosežnije posljedice. Većina saveza, sportskih organizacija i mikro i malih preduzeća koja se bave sportskom djelatnošću ima problema i sa finansiranjem fiksnih troškova,

koji se moraju plaćati bez obzira na pad prihoda, a mnogi od njih rade u teškim uslovima i nemaju nikakvih novčanih rezervi. Kao odgovorna institucija, Crnogorski olimpijski komitet – u stalnom kontaktu sa Međunarodnim olimpijskim komitetom, Evropskim olimpijskim komitetom i nacionalnim olimpijskim

komitetima, kao i sa našim sportskim savezima – uložio je izrazit napor na osmišljavanju odgovora i puteva za nadvladavanje krize. Naš „Prijedlog mjera za ublažavanje negativnih efekata Covid-19 na sport u Crnoj Gori“, proslijedili smo Ministarstvu sporta i mladih – od koga smo dobili ohrabrujuće signale – kao i nacionalnim sportskim savezima. Vjerujemo da je to dobar osnov za pravljenje sveobuhvatnog plana oporavka za sport, sportiste i sportske radnike u Crnoj Gori.

Prvi konkretan korak smo sami napravili, odobravanjem besplatnih sredstava, grantova i stipendija, našim olimpijskim kandidatima.

Planskim i savjesnim funkcionisanjem, u COK-u smo se trudili da tokom ovog perioda napravimo uštede gdje god je to bilo moguće, i gdje god nije ugrožen proces rada i izmirivanje osnovnih finansijskih obaveza. Naišli smo i na razumijevanje od strane sponzora i partnera, koji su nam pomogli da funkcionišemo na najbolji mogući način, a time ne ugrozimo ni zdravlje zaposlenih, ali ni organizaciju kao cjelinu.

Ne gubimo fokus. Pred nama je najveći sportski događaj – Olimpijske igre u Tokiju, zbog pandemije odgođene za narednu godinu – i stoga je važno da, u saradnji sa Vladom Crne Gore, MOK-om, sponzorima i partnerima, obezbijedimo našim sportistima optimalne uslove za pripremu, kvalifikovanje, kao i za sam nastup na Igrama.

Činjenica da 13 mjeseci prije zvaničnog otvaranja na Japanskom nacionalnom stadionu još nemamo nijednu olimpijsku vizu, ne obeshrabruje nas. Naprotiv, očekujemo, nadahnuti nastupima Zlatnih lavica na Svjetskom prvenstvu u Japanu i Crvenih ajkula na Evropskom šampionatu u Budimpešti, da imamo brojniju delegaciju nego na prethodnim Igrama u Rijuu.

Stari Grci, tvorci antičkih Olimpijskih igara, rječu „krisis“, označavali su, između ostalog, i izbor, odluku, priliku. Vjerujemo da ćemo odlučno iskoristiti pruženu priliku i da će naš sport u Zemlji izlazećeg sunca – zasijati.

Premинуo Janez Kocijančič, predsjednik Evropskog olimpijskog komiteta i veliki prijatelj Crne Gore

Svijet sporta izgubio velikog čovjeka, koji će se po dobru pamtiti i čije će se djelo poštovati

Nakon teške bolesti u Ljubljani, u 78. godini preminuo je Janez Kocijančič, predsjednik Evropskog olimpijskog komiteta i veliki prijatelj Crne Gore. Njegovim odlaskom, izgu-

bili smo svi u olimpijskoj porodici, a naročito mi koji smo imali tu privilegiju da ga zovemo prijateljem. Ime Janeza Kocijančiča poznato je na prostoru bivše Jugoslavije, budući da

je bio slovenački političar i dugogodišnji sportski radnik - predsjednik Skijaškog saveza Jugoslavije, član predsjedništva Međunarodne skijaške federacije, predsjednik Olimpi-

jskog komiteta Slovenije i predsjednik Evropskog olimpijskog komiteta. Kocijančič je značajno pomogao COK-u u njegovim prvim koracima na međunarodnoj sceni i

pozicioniranju u olimpijskoj porodici. Svijet sporta izgubio je velikog čovjeka, koji će se po dobru pamtiti i čije će se djelo poštovati.

COK predložio mjere za suzbijanje krize uzrokovane koronavirusom

PLAN AKTIVNOSTI ZA POMOĆ SPORTU I SPORTISTIMA: Nova situacija - novi zahtjevi

Crnogorski olimpijski komitet predložio je paket mjera za suzbijanje negativnog uticaja virusa covid-19 na sport u Crnoj Gori. Pandemija koronavirusa paralisala je sva sportska takmičenja u Crnoj Gori od sredina marta do početka juna, većina nacionalnih saveza je i trajno obustavilo za ovu sezonu, odložene su i pripreme naših reprezentacija i takmičara za kvalifikacione turnire za plasman na Olimpijske igre. Zdravstvena kriza dovešće do duboke ekonomske krize, a uticaj te krize na sport će se razlikovati od zemlje do zemlje, navedeno je u saopštenju COK-a, u kome se podsjeća na izjavu predsjednika Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomasa Baha, koji je kazao da će oporavak sporta „uveliko zavisiti od značaja koje će vlade dati ogromnom društvenom kapitalu koji predstavlja sport kada je riječ o dodjeljivanju finansijske pomoći za oporavak privrede“. COK je zato predložio mjere koje bi trebalo da pomognu našim sportistima i sportskim organizacijama. Svim savezima, udruženjima i

klubovima, koji su uredno izmivali poreze i doprinose, a kojima je zbog koronavirusa bio onemogućen rad i obustavljene sve aktivnosti, treba obezbijediti isti tretman kao i privrednim društvima kojima je zabranjen rad – piše, između ostalog, u predlogu mjera Crnogorskog olimpijskog komiteta. Navodi se da treba osigurati da sportski sektor dobije podršku za zaštitu radnih mjesta, zaposlenih i samozaposlenih od rizika od gubitka posla i prihoda. „Rebalansom budžeta, koji se predviđa, preispitati kriterijume i visinu iznosa koji se dodjeljuju za sport. Treba raditi na novim vidovima finansiranja sporta i formiranju privatno-javnog fonda za finansiranje sporta“, navodi se u predlogu mjera koji je usvojio Upravni odbor COK-a. Crnogorski olimpijski komitet smatra da treba kreirati smjernice i preporuke za sve sportske subjekte u Crnoj Gori, u cilju sagledavanja realnog obima aktivnosti i izvršavanja potrebnih prilagođavanja novonastaloj situaciji. „Treba stvarati posebne fondove

solidarnosti kod sportskih subjekata. Organizovati sportske kampove, koji bi solidarno finansirali Ministarstvo sporta i

mladih, COK i nacionalni sportski savezi, u cilju što bolje organizacije i finansijske optimizacije kvalitetnih treninga i edukacije

najboljih crnogorskih sportista. Uz odobrenje lokalnih samouprava i Ministarstva prosvjete da se gradski i školski sportski

objekti koriste besplatno ili po sniženoj cijeni za treniranje, na određen vremenski rok“, piše u predlogu.

Značaj pomoći za sportski sektor posebno je važan u ovom trenutku

Sport se u sjenci pandemije koronavirusa i njegovog uticaja ne razlikuje previše od ukupne crnogorske privrede i društva. „Značaj pomoći za sportski sektor je u ovom trenutku pogotovo važan, kad se uzme u obzir da je pred nama najveći sportski događaj - Olimpijske igre, koje će se 2021. godine održati u Japanu“, naveo je Crnogorski olimpijski komitet. Saopšteno je da je COK u saradnji sa Međunarodnim olimpijskim komitetom usvojio određene strategije i planove. Kao neposredne mjere, već su odobrena bespovratna

sredstva za naše sportiste, kroz olimpijske stipendije i grantove. „Stoga je neophodno, napraviti program finansiranja programskih aktivnosti sportista i timova u cilju obezbjeđivanja optimalnih uslova za kvalifikovanje i pripremu za Olimpijske igre, kao i za sam nastup na glavnom takmičenju u olimpijskom ciklusu Tokio 2020“, saopšteno je iz COK. Navodi se da je pri realizaciji tih i sličnih mjera, neophodna najtešnja moguća saradnja Ministarstva sporta i mladih, Crnogorskog olimpijskog komiteta i nacionalnih sportskih saveza i da je COK je spreman da da svoj maksimalan doprinos.

Dio odobrenih sredstava Evropske unije, takođe, treba preusmjeriti na sport. „Treba nastaviti sa nastavom fi-

zičkog vaspitanja putem digitalnih medija i jačati zdrave stilove života u radnoj populaciji, bilo da rade od kuće ili u kancelariji“.

Kvalifikacije rukometašica za OI su odložene za narednu godinu. Pandemija je pomjerila veliki događaj koji je trebao da se održi u martu u Podgorici, a za koji je Rukometni savez Crne Gore bio spreman. Praktično je sve oko organizacije bilo završeno. „Lavice“ će šansu za treći nastup na OI morati da sačekaju, a do tada će učestvovati na šampionatu Evrope u Danskoj i Norveškoj. Pomjeranje turnira nije pomjerilo ambicije. Naprotiv.

O predstojećim događajima koji očekuju naš ženski, ali i muški rukometni tim, o konstantnoj borbi našeg Saveza za dobro sporta i mnogim drugim stvarima razgovarali smo sa Petrom Kapisodom, predsjednikom RSCG.

- Samo dobijanje organizacije olimpijskog turnira smatram velikim priznanjem za Rukometni savez i državu Crnu Goru, ali i velikim izazovom. Praktično, tri mjeseca rada oko organizacije palo je u vodu. Nije bilo lako ispuniti brojne stroge kriterijume i standarde IHF-a sa čijom kancelarijom smo sve vrijeme bili u kontaktu. Takođe, propala su značajna finansijska sredstva koja su tom prilikom utrošena. Međutim, ono što me raduje je činjenica da smo pokazali da imamo kapacitet da odgovorimo svim zahtjevima organizacije takmičenja takvog formata. Poznato je da će turnir biti održan u martu naredne godine i siguran sam da ćemo uz iskustvo koje imamo u ispunjavanju standarda

IHF-a, spremno dočekati naše sportske protivnike i uz podršku naših sjajnih navijača, ispuniti možda i glavni cilj u narednoj godini, a to je učešće na Olimpijskim igrama. Već radimo na tome da obezbijedimo potrebna finansijska sredstva, ne samo za olimpijski kvalifikacioni turnir, već i Evropsko prvenstvo za rukometašice koje je u decembru u Danskoj i Norveškoj, te eventualno učešće rukometaša na Svjetskom prvenstvu u januaru u Egiptu, ukoliko dobiju specijalnu pozivnicu.

Jasno je da je kompletan sport uzdrman, na koji način se RSCG bori protiv novonastale situacije?

- Pandemija korona virusa je promijenila život širom svijeta, a naravno da je uticala i na sve sfere života u našoj državi. Kao što je poznato, Rukometni savez Crne Gore je donio odluku o prekidu sezone nakon što su nadležne institucije obustavile sve sportske aktivnosti, a uvažili smo i većinski stav klubova i na osnovu toga donijeli odluku o statusu svih takmičenja koja se organizuju pod našim okriljem. Otkazana su sva reprezentativna okupljanja i na tom planu neće biti aktivnosti

- Učešća na OI je čast za svakog sportistu, naravno i za nacionalnu federaciju koja ima tim koji može da nastupi na najvećoj svjetskoj smotri sportista i što je najvažnije da bude konkurentan za visok plasman

sve do septembra. Za Savez su prioritet zdravlje igrača i poštovanje mjera i uputstava nadležnih državnih institucija, zbog čega nakon uspješno završene prve faze borbe protiv novog virusa COVID-19 u našoj državi, možemo da planiramo aktivnosti

koje nas očekuju u doglednoj budućnosti. Bili smo u obavezi da dostavimo Ministarstvu sporta i mladih korigovani plan aktivnosti do kraja godine, što smo i uradili, a vjerujem da ćemo u dogledno vrijeme biti u prilici da nastavimo sa svim započetim aktivnostima i

sprovedemo u djelo sve što smo planirali u ovoj godini.

Spreveli ste i konkretne mjere oko pomoći klubova, zar ne?

- Shodno instrukcijama Ministarstva sporta i mladih dostavili smo na saglasnost izmjenu programa u kome smo nerealizovane aktivnosti zamijenili predlogom finansijske pomoći klubovima. I klubovi su pogođeni trenutnom situacijom, pa vjerujem da će ta podrška biti dragocjena, kako bi iz iste izašli sa što manjim posljedicama.

Kakva je komunikacija sa selektorima, da li su u planu okupljanja?

- U stalnoj sam komunikaciji sa selektorima Perom Johansonom i Zoranom Roganovićem. Za sada je malo vjerovatno da će se reprezentacije okupljati prije jeseni. U narednom periodu očekuju nas i pregovori sa selektorom Johansonom o nastavku

saradnju, imajući u vidu to da mu ugovor ističe krajem godine. Važno je naglasiti da postoji njegov veliki interesovanje da se saradnja nastavi, a moram priznati da imam vrlo pozitivan stav prema njegovom radu i odnosu, naročito poslije Svjetskog prvenstva u Japanu, na kojem je naša reprezentacija osvojila peto mjesto, što je najbolji rezultat na prvenstvima svijeta. Međutim, njegov dalji angažman zavisice umnogome i od uslova, obzirom na to da je ova kriza poremetila sve, pa i naše finansije. **U kakvoj ste komunikaciji sa međunarodnim rukometnim kućama?**

- Moram da naglasim da sa IHF-om i EHF-om imamo direktnu komunikaciju i profesionalan odnos, koji je na vrhunskom nivou. Imamo redovnu komunikaciju o svim važnim pitanjima u evropskom i svjetskom

rukometu, učestvujemo na svim važnim događajima koji se organizuju i dajemo doprinos u realizaciji prioriteta navedenih međunarodnih organizacija. I naši prioriteti su slični onima koje imaju IHF i EHF, zbog čega i imamo podršku za sve naše aktivnosti, te povjerenje navedenih adresa, koje je više puta dokazano u proteklom periodu. U tom kontekstu treba naglasiti da da ćemo tokom 2021. biti domaćini tri važna međunarodna događaja (Evropsko prvenstvo B divizije za kadete u januaru, olimpijski kvalifikacioni turnir za rukometašice u martu i Evropsko prvenstvo za kadetkinje tokom ljeta), što je sjajna uvertira za Evropsko prvenstvo za rukometašice 2022. čiji smo domaćini zajedno sa Sjevernom Makedonijom i Slovenijom.

- Da li je glavni cilj u godinu pred nama plasman „lavica“ na OI?

- Učešća na Olimpijskim igrama je čast za svakog sportistu, naravno i za nacionalnu federaciju koja ima tim koji može da nastupi na najvećoj svjetskoj smotri sportista i što je najvažnije da bude konkurentan za visok plasman. Naše djevojke su, podsjetimo, jedina ekipa koja je osvojila olimpijsku medalju nakon obnove nezavisnosti i vjerujem da je ovoj generaciji mjesto i na Igrama u Tokiju naredne godine. Ipak, u martu naredne godine očekuje ih mini prvenstvo, kada u konkurenciji Norveške, Rumunije i Tajlanda, treba osvojiti jedno od prva dva mjesta, što će sigurno biti veliki izazov. Vjerujem u kvalitet djevojaka i njihov odnos prema dresu sa državnim grbom, koji nikada nije izostao, ali i veliku podršku naših sjajnih navijača, što bi trebalo da donese željeni rezultat. Olimpijska viza je bez sumnje možda i ključni cilj koji imamo u

narednoj godini, ali svakako ne i jedini, jer nas očekuju brojna međunarodna takmičenja, kako u seniorskoj konkurenciji, tako i u mlađim uzrastima.

Kolika se pauza može odraziti na mlađe kategorije?

- Vjerujem da će naša djeca mnogo lakše podnijeti adaptaciju poslije pandemije nego npr. profesionalci. Povratak u puni trenažni proces nakon višemjesečne pauze i treninga u kućnom ambijentu, može da bude vrlo opasan. Nakon odluke Izvršnog odbora EHF-a, Crna Gora biće domaćin Evropskog prvenstva 2021. godine za igrače do 17 godina i to je novo priznanje za Rukometni savez, te potvrda povjerenja koje, „evropska kuća rukometa“ ima u naše organizacione sposobnosti. Takođe, bićemo domaćini Evropskog prvenstva B divizije za kadete koje je odloženo za januar 2021. godine. Ubijeden sam da za naše mlade sportiste nema brige.

„Lavice“ će igrati na EP, još jedna nova obaveza pred onu najvažniju, očekivanja?

- Nakon dva odigrana kola kvalifikacija dijelili smo prvo mjesto u grupi sa ekipom Mađarske i naš plasman na Evropsko prvenstvo je bio vrlo izvjestan. Stoga smo odluku EHF-a o prekidu kvalifikacija i utvrđivanju učesnika na osnovu plasmana sa posljednjeg prvenstva Evrope u Francuskoj prije dvije godine, primili zapravo samo kao potvrdu da nam je mjesto među 16 najboljih timova Starog kontinenta. Poznato je da se najbolji rukomet igra u Evropi i da je to prvenstvo vjerovatno jače i od Svjetskog šampionata ili Olimpijskih igara. Biće to novi veliki izazov, ali smo svjesni da od naših djevojaka uvijek očekujemo dobra izdanja i visok plasman. Kao ni pred Svjetsko prvenstvo u Japanu, a na kojem je ostvaren istorijski rezultat i osvojeno peto mjesto, nećemo postavljati imperativ pred igrače i stručni štab, jer smo uvjereni da uz pravi odnos i tokom priprema i tokom prvenstva, dobar rezultat ne može da izostane.

Imali bi što da pokažemo na SP

Kakve su šanse da „lavovi“ dobiju specijalnu pozivnicu za SP?

- Mislim da postoji šansa za dobijanje vaild karda, naročito zbog činjenice da će se Svjetsko prvenstvo igrati u formatu od 32 ekipe. Tek nakon završenih takmičenja u Aziji, Okeaniji, Južnoj i Sjevernoj Americi, situacija će biti jasnija. Postavlja se pitanje koliko će pozivnica

biti upućeno Evropi, ali smo naš dio posla obavili na način što smo podnijeli kandidaturu za dobijanje specijalne pozivnice. Za talentovanu generaciju rukometaša, a koja je ostavila dobar utisak na posljednjem prvenstvu Evrope koje je održano u januaru na kojem je ostvarena i prva pobjeda na prvenstvima Starog kontinenta, bilo bi od izuzetnog značaja da dobije

priliku da nastupi na planetarnom šampionatu. Kontinuitet učešća je najvažniji za naše momke, pa vjerujem da će

isti biti obezbijeđen dobijanjem pozivnice, uz očekivanje da bi imali što da pokažu i na samom prvenstvu.

Ključ je u radu i dobroj atmosferi

Put vaterpolo reprezentacije Crne Gore do Olimpijskih igara je jasan, potrebno je u februaru naredne godine, na kvalifikacionom turniru u Rotterdamu, osvojiti jedno od prva tri mjesta. Selektor Vladimir Gojković vjeruje u tim.

- To je glavni cilj ciklusa od četiri godine. Pred kvalifikacije u martu bili smo u dobroj formi, ali niko ne zna šta je bolje. Možda je bolje što ćemo imati vremena da višeradimo. Ako se kvalifikujemo značiće da smo dobro radili, u suprotnom nije bilo dobro.

Odlazak u Tokio otvorio bi još jedan veliki prostor da sljedećeg ljeta igrači odu korak dalje, naročito u dijelu samopouzdanja kroz sve što planiramo. Pokušaćemo u februaru da budemo na optimalnom nivou. Znamo koliko su neugodne kvalifikacije, ali vjerujem da imamo kvalitet poslije svega prikazanog prethodne zime.

Siguran sam da

možemo zadržati i podići nivo - poručio je Gojković. „Ajkule“ su u trenutku, kada je bukvalno svijet stao zbog koronavirusa, bili u naletu i samom finišu priprema za olimpijske kvalifikacije.

- Nevjerovatno da je ovako nešto moglo da se desi i da svijet stane u tri dana. Smatram da će izlazak iz svega ovoga biti izuzetno dug. Mislim da će koronavirus ostaviti ogromne posljedice, nesagledive... U nekim momentima su bile teške situacije, ali je lakše bilo isplivati. Vidimo da se mnogo klubovi osipaju u Evropi. Što se tiče našeg sporta, takođe nas čeka težak oporavak. Moraćemo da se okrenemo svojim resursima, mladim igračima i da pro-

bamo, u narednim godinama, da vratimo balans.

Vaterpolo plivački savez Crne Gore odlično je tokom i nakon pandemije, udradio posao. Dobrom organizacijom završeno je pola posla pred početak priprema 11. maja. Jasnim i ambicioznim programom pomogli su igračima da kod kuće održe kondiciju.

- Što se tiče reprezentacije, slika je bolja od slike o kojoj sam ranije pričao. Momci su tokom pauze radili opštu-fizičku pripremu na suvom, a čim se stvorila mogućnost krenuli smo sa

Olimpijske kvalifikacije u decembru

Crnogorski vaterpolisti boriće se za plasman na Olimpijske u decembru u Rotterdamu. Crna Gora je u grupi A sa Grčkom, Brazilom, Kanadom, Gruzijom i Turskom.

U grupi B su Hrvatska, Njemačka, Rusija, Rumunija, Holandija i Francuska. Prve dvije ekipe iz grupa idu u polufinale, a najbolje tri će izboriti vizu za Ol.

radom. Već od 25. maja aktivirali smo i drugu reprezentaciju. Objektivno, nakon Tokija ide smjena generacije, koja je samo pomjerena za godinu. Tako da smo aktivirali dvije generacije, iz koje će se, vjerujem, neki igrači isprofilisati do sljedeće godine. Moraćemo opet praviti smjenu, ali ne u mjeri kakva je bila na EP u Budimpešti. Dobra stvar je što će mlađe selekcije tokom ljeta imati klupska takmičenja. Selektor Gojković vjeruje da će svi reprezentativci iz dobrih klubova i jakih klupskih evropskih takmičenja doći na okupl-

janje pred put u Holandiju.

- Važno je da igrači nađu dobre klubove. Oni koji mijenjaju sredinu da ne odu u klubove koji nemaju ambicije ili koji ne nastupaju u Evropi. To bi mogao da bude problem. Mada, kvalifikacije su u februaru, program je zgusnut i ne bi trebalo sve ovo da ostavi posljedice kao u godini u kojoj tokom zime nema takmičenja. Gojkovića je kao igrača, a sada kao selektora, ogroman rad vodio do rezultata. Motivi nikad nijesu manjkali.

- Rad i rad. Ali, ključ je i u atmosferi koja je zimus bila dobra. Igrači su napravili najbolju koheziju i vjerujem da će takva ostati. Imaju volju, pokazali su motiv u meču sa Hrvatskom na EP kada nije bilo realno da se onakav minus stigne. I mene su šokirali. Za nas koji vodimo ekipu, glavni zadatak je, pored kvalitetnog rada, da sačuvamo to što imaju.

„Ajkule“ su ušle u petu sedmicu rada.

- Radili smo laganijim intezitetom tokom prve dvije sedmice zbog prevencije od povreda. Motiv i želja kod momaka bili su na nivou, a nakon toga smo polako povećavali obim inteziteta, što smo i mogli, jer su dobro pripremljeni. Gojković sa stručnim štabom planira radno ljeto. U novembru su tek zakazana evropska klupska takmičenja, što je dobro, jer će ekipa biti dugo na okupu. Mnoge stvari selektor planira da završi u ovoj fazi priprema.

- Najava klupskih evropskih takmičenja je za novembar i sa te strane mogli bi ljeto da iskoristimo. Planovi su se dosta mijenjali, sada nam se otvaraju neke mogućnosti oko turnira o čemu u početku nijesmo ni razmišljali. Pokušaćemo kroz ljeto da uradimo većinu posla. Dugo smo zajedno, nemamo velikih nepoznanica. Neke stvari koje smo u januaru primijenili pokušaćemo da dovedemo na veći nivo. Kasnije neće biti puno prostora za rad, kalendar je zgusnut, pa ćemo pokušati kroz ljeto da napravimo glavni dio posla i da igrači kroz veliki rad u februaru dođu spremni.

Prednost veći broj ujednačenih igrača

Selektor Zvezdan Mitrović je dio najvećeg uspjeha crnogorske reprezentativne košarke.

- Sve je djelovalo skromno kada smo počeli. Imali smo malo igrača, bila je loša atmosfera, poluprazna dvorana protiv Španije i Slovenije... Ali, kako su kvalifikacije odmicale uigravali smo se, koliko god je to bilo moguće u čudnom sistemu takmičenja - rekao je Mitrović.

I on podvlači meč sa Slovenijom u Ljubljani kao ključni u kvalifikacijama.

- Ona je napravila razliku, jer smo pobjedom prenijeli dosta bodova u drugu fazu. U septembru smo se suprotstavili Turskoj, koja je puna NBA i evroligaških igrača, a potom pobijedili i Ukrajinu.

Mitrović je odao priznanje i Blagoti Sekuliću, koji je posljednji meč sa Letonijom u Podgorici odigrao povrijeđen.

- Došao je na trening, iako je u istom terminu imao zakazan pregled magnetnom rezonancom. Otišao je na pregled tek na moje insistiranje. Htio je da igra po svaku cijenu, čak i da mu je mišić pukao. Takav takmičarski duh govori sve o njemu. Pokazuje kakav je odnos imao, zato mu se ovako i vratilo. Pravi je kapiten i veliki profesionalac, a na njemu je da odluči hoće li da ide na Svjetsko prvenstvo ili da se oprost - istakao je Mitrović.

MILIVOJ DUKIĆ

Iz Boke do Japana

Milivoj Dukić godinama sam krči svoj put morima i okeanima širom svijeta.

Put ga je dva puta odveo na Olimpijske igre - u Londonu je bio 19-godišnji dječak, a u Rijju iskusniji takmičar. Tek ulazi u najbolje godine za jedriličare i vjeruje da će i treći put biti dio najveće sportske svetkovine.

Sportski "lokdaun" dočekao je daleko od kuće, koronavirus je počeo da bukt, kada je bio u Australiji, na Svjetskom prvenstvu.

- Još prije nego što je virus stigao u Evropu, dolasci iz istočne Azije u Australiju bili su potpuno blokirani. Bilo je jasno da se nešto događa. Pošto sam se vraćao preko Dohena nisam imao taj problem, kao ni ostali putnici iz Evrope. Takođe, imao sam veliku sreću da upoznam ljude iz naše dijasporu koji su svojim gostoprimstvom u Melburnu učinili da boravak u Australiji sačuvam u najboljem sjećanju. Kada sam se vratio, nastavio sam sa pripremama u Hrvatskoj, a onda je situacija počela da se pogoršava. Samo smo se spakovali i krenuli nazad za Crnu Goru da bi se poslije nekoliko dana sve granice zatvorile - kaže Dukić.

ile - kaže Dukić.

Kako je protekao period karantina i izolacije, kako si organizovao sportski život?

- Period karantina bio je psihički najzamorniji, ali sam napravio dosta dobar posao, jer sam produktivno iskoristio svoje vrijeme trenirajući kod kuće. Može se reći da smo se ovoga puta malo na silu vratili na fabrička podešavanja, što je, osjećajući po sebi, dovelo i do nekih pozitivnih efekata. Sigurno sam motivisaniji da treniram još kvalitetnije i napadam bolje rezultate - kaže Dukić.

Kakvi su planovi u narednom periodu?

- Cilj je ostao isti, a to je plasman na Olimpijske igre u Tokio iduće godine.

Trenutno održavam formu koliko je to moguće u akvatorijumu Bokotorskog zaliva sve do jula, kada bi trebao da se pridružim sparing partnerima. Za sada jedino je sigurno Evropsko prvenstvo u Atini u oktobru dok za ostala takmičenja čekamo razvoj situacije jer još ne postoji konkretan plan od strane Svjetske jedriličarske federacije - zaključio je Dukić.

MARIO HODŽIĆ

Pauza mi je odgovarala, spreman čekam kvalifikacije

Crnogorski karatista Mario Hodžić je među sportistima kojima je pauza zbog pandemije koronavirusa donekle i prijala. Razlog je to što vukao povredu stopala zbog koje ne bi imao velike šanse da se kroz kvalifikacije domogne Olimpijskih igara. Hodžić je 2019. osvojio srebrne medalje na Evropskom prvenstvu u Gvadalahari i Evropskim igrama u Minsku, a godinu je

krunisao time što je izabran za najboljeg sportistu države u izbori Crnogorskog olimpijskog komiteta.

Kako si trenirao tokom pandemije i koliko je bilo moguće održati nivo na kojem mora da bude profesionalni sportista?

- Za vrijeme korone nisam pravio pauzu sa treninzima. Ni ja, a ni ostali članovi Karate kluba Om-ladinac. Vrijeme izolacije smo

iskoristili kako bismo poboljšali fizičku spremu. Napravili smo grupu na vajberu u kojoj je tren-

er svaki dan slao treninge koji su prilagođeni kućnoj varijanti. To je bio jedini način da koliko-to-

liko održimo nivo. Takođe, imali smo i on/lajn treninge preko aplikacije Zoom. Može se reći da

smo imali ritam koliko je to bilo moguće - ističe Hodžić.

Koliko te je koronavirus poremetio u planovima ove godine, prije svega u borbi za Olimpijske igre koje su kasnije pomjerene za naredno ljeto?

- S obzirom na to da bih u kvalifikacijama za Olimpijske igre nastupio povrijeđen, u neku ruku mi je ova situacija i odgovarala. Zbog pandemije i pauze sam dobio dodatno vrijeme koje sam iskoristio da saniram povredu stopala i samim tim došao u poziciju da se bolje priprelim za ključne turnire naredne godine. Šta očekuješ u narednom periodu na profesionalnom planu i vjeruješ li da možeš do Tokija?

- Glavni cilj ostaje isti - to je odlazak na Olimpijske igre. Svjetska karate federacija je odložila mnoga takmičenja, krajem godine je trebalo da se održi Svjetsko prvenstvo... Odloženo je, velika je vjerovatnoća da do kraja 2020. neće biti značajnijih takmičenja. Na meni je da treniram najbolje što mogu, da dočekam šansu i da budem spreman kada se nastave olimpijske kvalifikacije. Kao što sam rekao - ambicije su potpuno usmjerene ka Ol u Tokiju - kazao je Hodžić.

SLADANA PEJOVIĆ

Daću sve što imam za olimpijsku normu

Crnogorska maratonka Slađana Perunović dobro zna kako je biti učesnik Olimpijskih igara. Crnogorsku atletiku je predstavljala 2012. u Londonu, pa četiri godine kasnije u Rijju.

Vjeruje da će imati šansu da to uradi i treći put - na ljeto 2021. u Tokiju.

Kako si trenirala tokom pandemije i koliko je bilo moguće održati nivo na kojem mora da bude profesionalni sportista?

- Za sportiste je COVID-19 jedan psihološki test, jer većina nas nije navikla na uslove kojih smo morali da se pridržavamo tokom pandemije. Ja sam neko ko je stalno u pokretu, kako na treninzima, tako na takmičenjima. Sport kojim se ja bavim je jedini sport koji ne

trpi pauzu. S obzirom na to da je moja glavna disciplina maraton mnogo zahtjevnija i specifična, ne može kao u nekoj od drugih atletskih disciplina (bacačkih ili skakačkih) da se radi na snazi ili tehnici, kada se nađemo u ovakvoj situaciji - kaže Perunović i dodaje: - Navikla sam da treniram dva puta dnevno, prosječno pretrčim 30 do 40 kilometara, tako da mi je izuzetno teško padalo vrijeme izolacije. Nije samo bitno da budete fizički na željenom nivou, da bi se sve poklopilo sportista mora i da je psihički spreman. I da ima jasan cilj. Nivo fizičke spremne sam održavala koliko je to bilo moguće u kućnim uslovima i javnim površinama, gdje je to bilo dozvoljeno.

Koliko te je koronavirus poremetio u planovima ove godine, prije svega u borbi za Olimpijske igre koje su kasnije pomjerene za naredno ljeto?

Sigurno da me je pandemija poremetila. Ne samo mene, nego sve sportiste u svijetu. Sva takmičenja su odložena, što predstavlja problem.

Postoje dvije mogućnosti kako do norme za Olimpijske igre. Jedna je ispunjenjem norme koja u maratonu iznosi 2:29,00, a druga je sakupljanje bodova, ali ima određeni broj maratona na koje može da se učestvuje. Tačnije, da se sakupe bodovi ako zauzmeš plasman od prvog do 10. mjesta. Pandemija je sigurno poremetila ritam, a plan je bio da trčim u

aprilu maraton u Madridu, što bi bio prvi korak ka ostvarenju sna, a to je učešće treći put na Ol.

Šta očekuješ u narednom periodu na profesionalnom planu i vjeruješ li da možeš do Tokija? Vratila sam se normalno u trenažni proces. Očekuju me međunarodna takmičenja, Radim na tome da budem spremna do decembra kada počinju takmičenja na kojima se mogu sakupiti bodovi za Ol. Jurim normu, a ona ne može da se garantuje norma. Jedno je sigurno - daću sve od sebe i boriću se do posljednjeg atoma snage da ostvarim san i još jednom predstavim svoj grad i zemlju na Olimpijskim igrama - zaključila je 36-godišnja atletičarka.

DANILO PANTIĆ

TEK ME ČEKAJU PRAVI IZAZOVI

Nekada juniorski prvak Evrope u džudou Danilo Pantić vrijeme koronavirusa će pamtit na neobičan način.

Bilo je treninga, ali je tokom pandemije uporedo obavljao još važniju ulogu, jer je kimono ostavio po strani i obukao medicinsko odijelo.

Radio je kao zdravstveni radnik u bolnici u Brezoviku. Sada je valjda vrijeme da se potpuno posveti sportu...

Kako si trenirao tokom pandemije i koliko je bilo moguće održati nivo na kojem mora da bude profesionalni sportista?

- Uvijek je mogao da se osmisli trening u zatvorenom, kućnom prostoru, kao i na otvorenom. A i volja je od samog starta bila velika. Želja za Olimpijskim igrama nije prestajala, ali znao sam da sve počinje od nule. Nadam se da će sve biti kako treba, tek me čekaju veliki izazovi i optimista sam - rekao je Pantić.

Koliko te je koronavirus poremetio u planovima ove godine, prije svega u borbi za Olimpijske igre koje su kasnije pomjerene

za naredno ljeto?

- S obzirom na to da je korona uticala na sve, uticala je i na nas sportiste. U velikom dijelu je uticala i na stil života u svijetu sporta. Svi znamo da je otkazan veliki broj takmičenja, da je olimpijska godina pomjerena za 12 mjeseci, što se nije desilo do sada, čak ni u godinama ratova. Sve to mnogo govori o situaciji zbog COVID-19.

Konkretno džudo jeste potpuno stao, ali su treninzi morali da se nastave - kaže 25-godišnji Pantić. Šta očekuješ u narednom periodu na profesionalnom planu i vjeruješ li da možeš do Tokija?

- Prije pauze zbog pandemije sam bio jako blizu olimpijske norme. Nikom nije bilo lako zbog toga što je sve stalo. Bio sam ljut, ali čovjek jednostavno mora da se pomiri sa situacijom. Vjerujem da imam kvalitet za odlazak na Olimpijske igre. Sada počinjem s radom punom parom kako bih došao do

za naredno ljeto?

MARINA RAKOVIĆ

Pred svaki trening pomislim na Tokio

Marina Raković zna kako je biti najbolji sportista Crne Gore, zna kako se osvajaju medalje na najvećim turnirima. Zna kako se dolazi do vrha i kako se na njemu opstaje.

San su Olimpijske igre, a svi se nadaju da će crnogorski karate imati više učesnika narednog ljeta u Tokiju.

Kako si trenirala tokom pandemije i koliko je bilo moguće održati nivo na kojem mora da bude profesionalni sportista?

- Za vrijeme koronavirusa sam trenirala dva puta dnevno po dva sata. Na prvom, jutarnjem treningu, radila sam na snazi, na drugom karate. Snalazili smo se kako smo mogli, svi seniori iz kluba su skinuli aplikaciju Zoom i trenirali smo zajedno preko video

poziva. Tako nam je trener Žarko Raković držao treninge za vrijeme karantina - kaže Marina Raković. Koliko te je koronavirus poremetio u planovima ove godine, prije svega u borbi za Olimpijske igre koje su kasnije pomjerene za nar-

edno ljeto?

- Mogu reći da me je baš mnogo poremetila pandemija u jednom dijelu - to je otkazivanje Evropskog prvenstva i otkazivanje Olimpijskih igara, za šta sam se spremala cijele godine. Ali, nekim

dijelom mi je i dobro došlo odlaganje, jer svi smo imali vremena da radimo neke treninge za jačanje tijela koje nismo mogli da radimo tokom cijele sezone zbog turnira Premijer lige koje smo imali svakog mjeseca.

Šta očekuješ u narednom periodu na profesionalnom planu i vjeruješ li da možeš do Tokija?

- Očekujem da spremno dočekam svako takmičenje, da se pokažem u najboljem svjetlu jer sam sigurna da mogu još mnogo da uradim za našu državu i moj klub Omladinac. Daću sve od sebe da obezbijedim plasman na Olimpijske igre. Ol su mi san i jedina medalja koja mi nedostaje. Na treninge dolazim sa samo jednim ciljem - da dođem do vize za Olimpijske igre i to mi daje motiv da što jače i još više radim. Znam da to mogu i vjerujem da ću se naći na spisku za Tokio čime bih ostvarila najveći san - zaključila je Rakovićeva.

Drugačija proslava olimpijskog dana

Sport budi nadu

i optimizam

Utorak, 23. juna, u organizaciji Međunarodnog olimpijskog komiteta održaće se godišnja proslava sportskih i olimpijskih vrijednosti, Olimpijski dan 2020.

Ove godine, zbog pandemije koronavirusa, održaće se 24-satni online trening na kojem će učestvovati brojni olimpijci, sportisti i navijači širom svijeta.

U ovom projektu učestvovalaće 23 olimpijca, brojni sportisti koji će širom voditi vježbe uživo u 11 sati po lokalnom vremenu kroz 20 vremenskih zona na @olympics Instagramu uživo.

- Proslava olimpijskog dana je drugačija nego prošlih godina, ali istovremeno to je naša poruka o snazi sporta koja budi nadu i optimizam. Udružimo se zajedno kako bi iskoristili snagu sporta za pripremu odloženih Olimpijskih igara - rekao je predsjednik MOK-a Tomas Bah.

Otkako je pandemija COVID-19 prisilila MOK na odlaganje Olimpijskih igara, oko 5.000 olimpijaca okupilo je 243 miliona ljudi online u više od 50 zemalja u StayStrong, StayActive,

StayHealthy kampanjama dijeleći svakodnevne vježbe i savjete kako ostati zdrav u tijelu i umu. Obilježavajući rođenje modernih olimpijskih igara 23. juna 1894. Olimpijski dan osnovan je 1948. i obilježava se radi promocije učestvovanja u sportu bez obzira na godine, pol ili atletske sposobnosti, kao i prilika za slavljenje olimpijskih vrijednosti širom svijeta.

- Sada smo svi u istoj situaciji. S globalnom krizom koronavirusa, svi živimo s puno neizvjesnosti u budućnosti. U ovim teškim vremenima potrebne su nam vrijednosti sporta, naše zajedničke olimpijske vrijednosti izvrsnosti, prijateljstva, poštovanja i solidarnosti, više nego ikad prije - rekao je Bah.

Velike zvijezde modernog sporta ne odustaju od „misije Tokio“ iako su Olimpijske igre odložene

Šta je jedna godina za olimpijski san

Nekad je samo jedan sportista dovoljan, da u nekoliko riječi obuhvati sve ono što sportska planeta dijeli u teškim trenucima. Za Simon Bajls, četvorstruku olimpijsku šampionku i prvu zvijezdu gimnastike, Olimpijske igre u Tokiju trebale su ovog ljeta biti posljednje takmičenje karijere.

Sve što je Amerikanka Bajls činila od velikih olimpijskih trijumfa u Rio de Žaneiru 2016. godine, svaki dan treninga koji se često brojao i dvocifrenim brojem časova - bilo je usmjereno ka jasnom periodu; početku avgusta 2020. godine. I to je značilo ne samo fizičku, već i specifičnu mentalnu spremu. I sav taj plan je mogla samo pocijepati ovog proljeća - odlukom o odlaganju Olimpijskih igara u Tokiju za ljeto 2021. godine...

- I ostaje mi sada samo da se molim, da će se održati tada. Da će proći sve kako treba. Nije bitna jedna godina više... Možda zvuči to nekom sebično, možda djeluje da ne brinem o zdravlju hiljada

MOK ulaže 800 miliona

Međunarodni olimpijski komitet već je najavio, da će zbog odlaganja Olimpijskih igara u Tokiju potrošiti dodatnih oko 800 miliona američkih dolara (710 miliona eura).

Taj novac prije svega biće proslijeđen nacionalnim olimpijskim komitetima i krovnim sportskim organizacijama, kao pomoć i podrška takmičarima u

procesu priprema. Takođe, MOK će učestvovati i u dijelu troškova vezanih za samu organizaciju takmičenja.

Sa članovima Organizacionog komiteta Igara u Tokiju je dogovoreno i već najavljeno, da će Igre naredne godine u glavnom gradu Japana biti jednostavnije, sa ciljem dodatne uštede i lakše organizacije.

ljudi, takmičara. Ali svi mi, sportisti širom svijeta, radimo sve i marširamo ka ostvarenju tog sna. A to je Tokio. Ove ili naredne godine, više nije bitno - kazala je Bajls, najtrofejnija gimnastičarka u historiji šampionata svijeta. Djevojka koja je bila „upisana“ u krugu potencijalno najvećih zvijezda za Olimpijske igre ove godine, najbolje zna koliko je odricanje za vrhunskog sportistu, ta

jedna godina produžene karijere. - Iskreno, kada sam čula da su Igre odložene, plakala sam... Bilo je teško to prihvatiti, kao da se ne radi o realnom, mom životu. Ali znate šta? Kada znate da istu sudbinu dijele svi sportisti planete, i po mnogo čemu svi ljudi u ovom teškom vremenu pandemije, onda znate da niste sami. I da dijelite taj olimpijski san - dodala je Bajls.

Gasol, Skola...

Slučaj je htio, da veliki broj planetarnih košarkaških zvijezda planira kraj karijere za Tokio ovog ljeta. Slavni Španac Pau Gasol; zatim bivši olimpijski šampion Argentinac Luis Skola, kao i velikan australijske košarke i bivši NBA šampion Endru Bogut... Gasol ima 39 godina. Bez ugovora je od jeseni 2019. u NBA, dugo već nije igrao. I ne odustaje, ka-

Dozvoljeni protesti

Predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah je najavio, da će takmičarima biti dozvoljeno da na dostojanstven način izraze protest protiv rasizma na Olimpijskim igrama u

Tokiju naredne godine. Bah je istakao, da su borba protiv rasizma i za jednakost dio olimpijske misije od starta, i da će zbog toga, a u svjetlu aktuelnih dešavanja i protesta širom planete, biti korigovana pravila MOK-a o strogoj zabrani bilo kakvih političkih poruka na Igrama.

Na norme će se čekati

Sportisti širom svijeta, prije svega atletičari, sa nestrpljenjem su čekali odluke vezane za kvalifikacioni period i norme za Olimpijske igre. Međunarodni olimpijski komitet se već do sredine maja potrudio, da svi kvalifikacioni periodi budu

jasno precizirani. Tako će se rezultati kao kvalifikacione norme za Igre u Tokiju u atletici računati od 1. decembra ove, do kraja maja ili juna naredne godine za većinu disciplina. Kvalifikacioni turniri u košarci pomjereni su za kraj juna naredne godine - a iz NBA lige već je najavljeno da neće biti preklapanja i da će zvijezde moći da nastupe...

Salahov izbor

Konačno, odlaganje Olimpijskih igara u Tokiju debelo se ticalo i fudbalskih zvijezda - iako olimpijski turnir okuplja prije svega mlađe igrače. Reprezentaciji se na raspolaganje stavio iskusni njemački napadač Tomas Miler.

A posebno interesantan slučaj je Mohameda Salaha, najveće egipatske i afričke zvijezde. Naredne godine čeka ga i Kup Afrike, i Olimpijske igre. Zbog toga će izvjesno propustiti start Premijer lige u avgustu 2021. godine...

Privremeni rezovi

Američki olimpijski komitet (USOPC), nacionalna krovna organizacija sa najvećim budžetom i brojem zaposlenih, saopštio je da će zbog efekata pandemije korona virusa morati da otpusti 51 zaposlenih. Takođe, 33 radnika moraće privremeno na biro rada... Ukupno, zemlja koja cilja najveći broj medalja

na Olimpijskim igrama u Tokiju, i koja je favorit da to kompletira, svoj olimpijski budžet smanjila je u rangu do 20 procenata - sa ciljem da zaposlene vrati nakon godinu dana. A takmičari su već uveliko u treninzima u američkim trening-centrima, po novim programima rada sa tempiranjem forme za ljeto 2021. godine.

- Beskrajno smo zahvalni i ponosni na Salaha, jer je reprezentacija na prvom mjestu. On zna koliko su Olimpijske igre posebna i jedinstvena šansa. U Liverpulu to poštuju - rekao je selektor Egipta Šovki Garib. Planetarne zvijezde su jasne:

nije bitno odlaganje, potpuno novi programi fizičkih i mentalnih priprema, uklapanje sa terminima... Bitno je samo, da se ta jedinstvena prilika dočeka. I Olimpijske igre u Tokiju održe na ljeto 2021. godine. A oni će biti spremni, i tu, za radost planete.

Dani koji su proslavili Crnu Goru i koji će se pamtiiti zauvijek

„Stari Grci, utemeljivači antičkih Olimpijskih igara, vjerovali su da je u imenu upisan i karakter onoga ko ga nosi. Združili smo se ovdje, na harmoničnom i uzbuđljivom dodiru mora i planina, Jadrana i Dinarida, da slavimo Igre malih zemalja Evrope, taj sportski most između sjevera i juga, istoka i zapada našeg kontinenta. Takmičenje koje nas već prvom rječju upućuje i podsjeća na ono što u 21. vijeku – vijeku digitalnih tehnologija i sveopšte komercijalizacije – olako zaboravljamo. Sport je, prije svega, i više od svega, igra. A igra je radost, igra je emocija, igra je prostor slobode. Igra nas oplemenjuje i spaja. Ujedinjuje u različitosti i šarenolikosti. Baštineći izvorne i temeljne olimpijske vrijednosti, mi ćemo danas narednih dana, takmičeći se, i, nadasve, družeći se, biti svijet u

malom. Svijet koji se igra. Pozivam Vas da svi zajedno, u skladu sa geslom naših Igara, prvih čiji je ponosni domaćin Crna Gora, stvaramo nove sportske veze i uspomene, i pokažemo „Koliko smo veliki“! Ovim riječima je Dušan Simonović, 27. maja prošle godine, pozdravio sportiste, državne zvaničnike i goste iz osam evropskih zemalja, na otvaranju Igara malih zemalja Evrope, najveće sportske manifestacije ikada održane u Crnoj Gori. Prošla je godina od Igara, a sjećanja su još svježija. Skoro hiljadu sportista takmičilo se pet dana u pet gradova, u 10 sportova i 122 sportske discipline. Sa nepoznatim izazovom sreli su se tada Crnogorski olimpijski komitet i ekipa, koja je organizovala brojnu i kompleksnu manifestaciju, prvo multi-sportsko takmičenje u našoj zemlji.

Vodič kroz Igre malih zemalja

GRADOVI DOMAĆINI

BUDVA: Svečano otvaranje i zatvaranje IMZE 2019, domaćin i takmičenja u streljaštvu, tenisu, odbojci, odbojci na pijesku i boćanju.
BAR: Atletika i košarka.
TIVAT: Stoni tenis.
CETINJE: Džudo.
PODGORICA: Plivanje.
SVEČANO OTVARANJE Igre je otvorio premijer Duško Marković. Crnogorsku zastavu nosio je stonoteniser Filip Radović, olimpi-

jski plamen upalila je nekadašnja rukometašica Bojana Popović, a Marija Vuković položila je svečanu zakletvu u ime učesnika.
KO JE SVE UČESTVOVAO Devet zemalja - Crna Gora, Andora, Kipar, Island, Lihtenštajn, Luksemburg, Malta, Monako i San Marino. Sve zemlje imaju manje od milion stanovnika, osim Kipra koji je u međuvremenu premašio tu brojku. Nastupilo je 846 sportista. Najviše takmičara imao je Kipar (142),

slijede Luksemburg (140), Crna Gora (130), Island (120), Monako (116), Malta (80), San Marino (58), Lihtenštajn (33) i Andora (27). Najmanja nezavisna država planete Vatikan prvi put se pojavila na nekom takmičenju - u ulozi gosta-posmatrača sa takmičarima u atletici. Sa Igara malih zemalja izveštavalo je skoro 200 predstavnika medija iz svih zemalja učesnica, kao i iz SAD, Velike Britanije, Švedske...
MASKOTA - Smokvić, koji predstavlja smokvu - voće koje je jedan od simbola

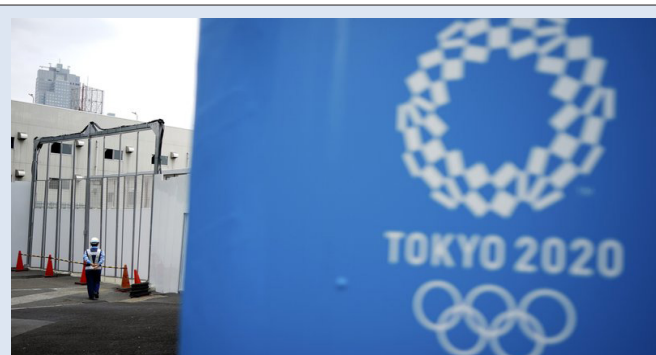
našeg podneblja
VOLONTERI - Ukupno 345 volontera pomagalo je u organizaciji Igara malih zemalja. Od toga su 26 bili strani državljani.
MEDALJE Najviše medalje osvojio je Luksemburg - 76 (26 zlatnih, 27 srebrnih i 23 bronzane), slijede Kipar sa 64, Island sa 54, dok je Monako uzeo 47. Crna Gora je osvojila rekordnih 35 medalja (15 zlatnih, šest srebrnih i 14 bronzanih). Iza Crne Gore su Malta sa 27, Lihtenštajn sa 20, Andora sa 18 i San Marino sa 11 medalja.

mogu da uživaju i budu ponosni“, rekao je tada Bah. A nakon uspješno obavljenog posla, predsjednik COK-a Dušan Simonović je u nadahnutom govoru na ceremoniji zatvaranja poručio da su svi učesnici Igara malih zemalja bili „izvorni tumači olimpijskih vrijednosti“. „Za nas sport nije prečica do lagodnog života i privilegija, već put kojim strpljivo i dično koračamo, naše trajno opredjeljenje. Pokazali smo da shvatamo da je čovjek, u svojoj istinskoj prirodi, homo ludens - čovjek koji se igra. A da je čovjek koji se igra, ujedno i čovjek koji se smije i raduje, i osjeća punoću života. Pokazali smo da je bitnija pobjeda igre, nego pobjeda u igri. I to je ono što, sa svima vama, Igre malih zemalja čini tako unikatnim i - velikim“, kazao je Simonović.

Osvajači medalja za Crnu Goru

Momci i djevojke sa crnogorskim grbom na grudima osvojili su 15 zlatnih, šest srebrnih i 14 bronzanih odličja. Zlatne: Danijel Furtula, Kristina Rakočević, Marija Vuković, Ljiljana Matović (atletika), Miroslav Petković (boćanje), Danilo Pantić, Jusuf Nurković, Nikola Gardašević, tim Danilo Pantić, Jusuf Nurković, Nikola Gardašević (džudo), Miloš Božović (streljaštvo), Vladica Babić (tenis), Muška košarkaška reprezentacija, Ženska košarkaška reprezentacija, Muška odbojkaška reprezentacija, Ženska odbojkaška reprezentacija. Srebrne: Kristina Rakočević, štafeta 4x100m u sastavu Luka Rakić, Kristijan Subotić, Edin Erović i Srdan Marić, Tomaš Đurović (atletika), Tomislav Ranković (boćanje), Jelena Pantović (streljaštvo), miks dubl Režart Cungu-Vladica Babić (tenis). Bronzane: Slađana Perunović, Darko Pešić dvije, Ana Bošković, Ljiljana Matović (atletika), Anto Dubreta, Nebojša Gardašević (džudo), Nevena Šaranović, Nemanja Obradović (streljaštvo), Filip Radović, dubl Filip Radulović-Filip Radović, dubl Suzana Čulafić-Ivona Petrić (stoni tenis), dubl Režart Cungu - Mario Aleksić (tenis).

Problemi sa olimpijskim selom i pres-centrom kao posljedica odlaganja Igara

OKO 80 ODSTO OBJEKATA SPREMNO JE ZA TOKIO 2021.

Organizatori još rade na osiguranju 5.000 apartmana u olimpijskom selu, ali i kongresnog centra u Tokijskom zalivu, koji će se koristiti kao glavni pres-centar. Ti objekti su za 2021. rezervisani od strane drugih korisnika. Oko 80 odsto objekata potrebnih za odloženu Olimpijadu u Tokiju već je spremno za upotrebu naredne godine, poručio je predsjednik organizacijskog odbora Igara Joširo Mori. Umjesto 2020, Olimpijske igre u Tokiju će se zbog globalne pandemije koronavirusa održati od 23. jula do 8. avgusta 2021. godine. Dva velika objekta, međutim, još nisu raspoloživa za novi termin.

- Za značajan broj objekata, oko 80 odsto njih, već smo dobili odobrenje za njihovu upotrebu sljedeće godine. Međutim, postoje i mjesta koja naredne godine imaju rezervacije za druge korisnike i time moramo da se pozabavimo - kazao je Mori. Organizatori još rade na osiguranju 5.000 apartmana u olimpijskom selu, ali i kongresnog centra u Tokijskom zalivu, koji će se koristiti kao glavni pres-centar. Rekli su da su optimistični, ali predstoji veliki dio posla. Pjer Darsi, operativni direktor Olimpijskih igara, nazvao je olimpijsko selo „problemom broj jedan“. Organizatori već sedmicama govore o „pojednostavljanju“

Olimpijskih igara sljedeće godine kako bi se uštedio novac zbog kašnjenja uzrokovanog pandemijom koronavirusa. Mori je spomenuo „200 tačaka“ za smanjenje troškova, ali nije iznosio pojedinosti. Trošak odlaganja Igara procjenjuje se na dvije do šest milijardi dolara, pri čemu će japanski poreski obveznici „pokriti“ većinu računa. Međunarodni olimpijski komitet je najavio da će pomoći sa 650 miliona dolara. Igre su, međutim, odložene prije tri mjeseca i još je mnogo nepoznanica. Organizatori tvrde da treba da prođe još nekoliko mjeseci prije nego što se napravi kompletan nacrt Olimpijskih igara 2021.

- Mnogo je neizvjesnosti i različitih zapažanja i očekivanja o mogućem stanju koronavirusa sljedećeg ljeta. Prerano je za nagađanja i rasprave u ovom trenutku - kazao je Mori. - Uzimajući u obzir novu ekonomsku, socijalnu i medicinsku situaciju, vjerujem ipak da su sigurne i jednostavne igre pravi put za Tokio 2021. Mori je dodao da je zadržavanje sponzora prioritet. Kazao je da im ugovori ističu na kraju godine, a više od polovine je i dalje neodlučno o nastavku. Tokio je prikupio 3,3 milijardi dolara od lokalnih sponzorskih prihoda, barem dvostruko više nego bilo koja prethodna Olimpijada.

Važan projekat Međunarodnog olimpijskog komiteta

Klimatski neutralne Olimpijske igre

Međunarodni olimpijski komitet (MOK) najavio je da će Olimpijske igre (i zimske i ljetnje) biti „klimatski neutralne“ od 2030. godine.

MOK planira da zasadi olimpijsku šumu, što je samo jedan od projekata ka cilju klimatske neutralnosti, čime će dati doprinos projektu „Veliki zeleni zid“ koji se realizuje u Africi uz pomoć Ujedinjenih nacija.

Odluka o klimatskoj neutralnosti donijeta je na sastanku Izvršnog odbora u Lozani, sa ciljem da buduće Olimpijske igre ne emituju gasove sa efektom staklene bašte, odnosno da značajno smanje svoj karbonski otisak.

- Klimatske promjene predstavljaju izazov nečuvenih razmjera, i zahtijevaju i takav odgovor - rekao je predsjednik MOK-a Tomas Bah.

- Gledajući u budućnost, mi želimo da uradimo i više od toga da smanjimo i neutrališemo naš uticaj na klimatske promjene. Mi želimo da u sportu povedemo globalne napore da se suočimo sa klimatskim promjenama i da planeti ostavimo pozitivno nasljeđe. Sadnja olimpijske šume biće jedan od načina na koji ćemo

raditi da bismo ostvarili ovaj cilj - dodao je Bah.

Šta konkretno znači klimatska neutralnost?

Od 2030. godine, organizacioni komiteti svih OI moraću da minimizuju i kompenzuju emisije gasova sa efektom staklene bašte. Na ovaj način će Olimpijske igre postati klimatski neutralne, ili kako MOK navodi u saopštenju - „klimatski pozitivne“, što znači da će ušteda u emisijama koja se napravi prevazići potencijalno negativne efekte njihovih aktivnosti. Olimpijske igre u Tokiju su se, re-

na hidrogenski pogon.

Karbonska neutralnost će takođe biti cilj Zimskih olimpijskih igara u Pekingu 2022, a ove olimpijske igre obavezale su se da za olimpijske događaje obezbijede električnu energiju koja će 100 odsto biti iz obnovljivih izvora energije.

Olimpijske igre u Parizu 2024. biće prve u okviru kojih će se u potpunosti primijeniti olimpijska agenda iz 2020. Od prvih koraka u planiranju ovih igara primijenjeni su kriterijumi održivosti, što će po planu dovesti do smanjenja emisija koje bi trebalo da iznose 1,5 miliona tona, u poređenju sa emisijama gasova od 3,3 miliona tona koliko su iznosile na Olimpijskim igrama u Londonu 2012. Milano Kortina 2026. i Los Angeles 2028. su se takođe obavezale ugovorom da postignu nulte emisije, a MOK će i sa njima raditi na smanjenju direktnih emisija kroz primjenu inovativnih održivih rješenja. Novo sjedište MOK-a u Lozani u Švajcarskoj - popularna olimpijska kuća, jedna je od najodrživijih zgrada u svijetu i najvećim dijelom se snabdijeva električnom energijom iz obnovljivih izvora energije.

cimo, obavezale da će prioriteto koristiti obnovljive izvore energije i da će kompenzovati emisije koje se ne mogu izbjeći. Program neutralizovanja emisija gasova podrazumijeva i odnosi se na sve emisije u vezi sa Olimpijskim igrama uključujući i izgradnju trajnih i privremenih objekata, svakodnevnih aktivnosti poput prevoza sportista, zvaničnika i posjetilaca. Sponzor Olimpijskih igara, kompanija „Tojota“, obezbijediće zvaničnu voznu flotu za Tokio 2020, a činiće je vozila koja imaju nulte emisije, uključujući i vozila

Francuski odbojkaš Benjamin Tonuti tvrdi da bi njegovoj reprezentaciji moglo da prija pomjeranje Igara

Odlaganje kao izazov

Odlaganje Olimpijskih igara poremetilo je organizatore, sportiste, navijače... ali ne gledaju baš svi stvari na takav način.

Benjamin Tonuti je legenda francuske odbojke - sakupio je preko 300 nastupa za reprezentaciju, čiji je kapiten od 2013. „Les Blues“, evropski prvaci iz 2015, pobjednici Svjetske lige 2015. i 2017, vizu za Tokio izborili su „na mala vrata“, na posljednjem kvalifikacionom turniru u Berlinu u januaru, i jedva su čekali da se ukrcaju u avion za Tokio.

A onda je uslijedilo odlaganje.

- Kako gledam na pomjeranje Igara? Kao na novi izazov i novu avanturu. Svako od nas će morati da dodatno radi individualno i da ima dobru sezonu u svojim klubovima, a onda ćemo se narednog ljeta okupiti s istim ciljem. Naš

nacionalni tim nema igrača koji su previše stari ili su pri kraju karijere. Jedna godina zbog toga neće ništa promijeniti na gore, naprotiv - svi smo u dobrom stanju i to što smo dobili 12 dodatnih mjeseci da se pripremimo moramo da gledamo kao na pozitivnu stvar - kazao je Tonuti.

On je bio predvodnik reprezentacije Francuske koja je nastupila na Olimpijskim igrama u Rijuu 2016. Za Tonutija je to bilo - nezaboravno iskustvo.

- Imam sjajne uspomene na Igre u Rijuu, moje jedine do sada, iako smo na kraju završili tek na devetom mjestu. Olimpijsko selo bilo je posebno nevjerojatno - naići na toliko ljudi na istom mjestu, toliko velikih sportista, ogromne kantine, pomiješati se s ljudima iz različitih zemalja, kultura.

Meksička petbojka preboljela koronavirus spremajući se za OI

Marijana Arseo - čudesna žena

Početkom marta, meksička petbojka Marijana Arseo završila je na naslovnim stranama, iz razloga koji nikada nije mogla ni da zamisli.

Ova sjajna takmičarka u modernom pentatlonu bila je jedna od prvih elitnih sportistkinja koja se razboljela od koronavirusa, spremajući se u Španiji za Olimpijske igre u Tokiju.

To ju je prisililo da se vrati u Meksiko, gdje je primljena u Nacionalni institut respiratornih bolesti - s upalom pluća.

- Nisam na vrijeme slušala svoje tijelo. Trenirala sam za svoje prve Olimpijske igre i spremala sam se do krajnjih granica - toliko da nisam znala da sam bolesna sve dok moje tijelo nije već bilo u vrlo ozbiljnom stanju - prisjeća se

Marijana. Srećom, nakon početnog straha, i uz pomoć doktora, 26-godišnja se oporavila i, konačno, krajem marta, napustila je bolnicu pošto je nekoliko sedmica provela u izolaciji.

Očigledno je da su se njeni kratkoročni ciljevi promijenili, ali kada je saznala da će se Olimpijske igre održati 2021, a ne 2020. godine, vratila se u svoj dom, gdje sada svakodnevno trenira kako bi povratila najbolju formu i kako bi što spremnija dočekala Igre u Tokiju.

- Sve se promijenilo, moj trening se promijenio, godina se promijenila, ali cilj ostaje isti. To su Olimpijske igre i bez obzira na to koje modifikacije treba da napravim - moja ambicija je ne mi-

jenja - kaže s širokim osmijehom. Bez sumnje, 2019. je bila najbolja godina za Marijanu Arseo, koji se preko deceniju takmičio na najvišem nivou, a osvojila je zlato u ženskoj štafeti na Svjetskom prvenstvu u modernom pentatlonu 2019. u Budimpešti. Potom je osvojila zlato na Panameričkim igrama u Limi, gdje je čekirala vizu za OI u Tokiju.

Arseo je još od malih nogu bila dobra u različitim sportovima, ali nije se isticala modernim pentatlonom. Cilj joj, naime, bio da postane gimnastičarka. Ali, kada je imala 12 godina, otac joj je otvoreno savjetovao da se okane sporta.

- Nije mi se sviđalo što mi je to rekao, ali duboko u sebi imao je pravo. Nisam imala prave uslove

za takmičenje - kazala je.

Ipak, nije odustajala...

- Imala sam 13 kada me je otac vodio na privatne časove plivanja, a jedan čovjek koji je tražio talente za pentatlon me je primijetio i počeo da mi priča o tom sportu. To me je jako zanimalo, jer su mi rekli da ću vidjeti konje, pištolje, da ću mnogo da trčam, plivam ... Čudo je što sve žena može da uradi, zar ne? - nasmijala se Marijana.

U to vrijeme, smatrali su je talentovanim plivačem i trkačem. Imala je i malo iskustva s jahanjem, jer je njena porodica posjedovala konje.

U mačevanju i pucanju morala je da krene ispočetka, ali odlučna da postane najbolja. Nakon više od deceniju, ispunila je svoje snove...

**KATARINA
BULATOVIĆ,**
rukometna legenda,
oprostila se od
reprezentativnog dresa,
početkom septembra
odigraće posljednje
mečeve
karijere

Spremna za nove i ljepše stvari koje me čekaju

Legenda se oprostila od dresa Crnogorske reprezentacije, a posljednje klupske utakmice u dresu Đera odigraće početkom septembra u Budimpešti gdje su zakazani mečevi četvrtfinala i F4 Lige šampiona.

Katarina Bulatović! Sjajna karijera, obojena srećom, medaljama i peharima. Ljevoruka bombardierka odazvala se pozivu Olimpijskog magazina i ispričala bogatu priču rukometnog odrastanja i ekspanzije. Kaća je u crvenom dresu 2012. godine osvojila srebrnu olimpijsku medalju. U decembru se popela na evropski tron. Velike uspjehe pisala je u klupskom dresu. Četiri puta, sa tri različita kluba, osvajala je trofej Lige šampiona. - Bilo je i lijepih i tužnih trenutaka. Nekako je za mene najveći pečat

ostavilo kompletno EP. Išli smo polako, bez tenzija, a upravo smo u Novom Sadu, sa Mađarskom, vidjele da možemo. Naravno, olimpijska medalja je bila velika za svenas. Neću zaboraviti utakmicu protiv Danske - osminu finala SP. Teško mi je pao poraz, vratile smo se kući i brzo se sve završilo. Baš mi je taj poraz teško pao. Možda smo mogli i do medalja, jedinu koju do sada nijesmo osvojili.

Vratimo se na London, magične dane ljeta 2012. godine. Kaća kaže da nikome na pamet nije bila medalja. - Mislili smo: super, idemo na Olimpijske igre, tamo su najbolji sportisti, vidjećemo spektakl, a i bio spektakl. Od ulaska u Selo do posljednjeg dana boravka. Sjećate se da u grupi najbolje nijesmo igrale, ali četvrtfinale protiv Francuske... Ona ukrade-

na lopta, kada je Majda izborila penal i onda.. Tada smo postale svjesne, nakon pobjede da možemo nešto da napravimo. Mada, sve se dešavalo sa nekim razlogom. Za nas su bile prve Igre i nijesmo imale iskustva u tom trenutku za to takmičenje. Ali, ipak, stigle smo do srebra, moglo je biti i zlato. Jer, kad si drugi uvijek misliš može i moglo je bolje. Upravo je Kaća, ispostavilo se, u odlučujućem meču sa Francuskom, pogodila sedmerac za pobjedu (23:22).

- Prije posljednjeg šuta sa sedam metara, pogodila sam stativu, ali nisam bila obeshrabrena. Uzela sam loptu, a jedino o čemu sam razmišljala bilo je: sad ću i tebe i loptu da unesem u gol. Bila sam sigurna, ništa drugo na pamet mi nije padalo, sem: ova lopta ide u gol. Sjećam se i lica naših

navijača sa tribina koje nikada neću zaboraviti. Pomislila sam šta je ovim ljudima, a onda sam imala veliku želju da što prije završim posao. Postigla sam jedan od dražih golova karijere, jer nam je omogućio da se borim za medalju. Ne sjećam se puno detalja sa bitnih utakmica, kao iz polufinalnog duela sa Španijom, ali sa Francuskom - svakog detalja se sjećam. Možda zato što je ulog bio mnogo veći. Kako ste proveli dan pred finale?

- Nije bilo pritiska, spremale smo se kao za svakog rivala na turniru. Znale smo da imamo medalju, što nam je donijelo mir. Znamo i kako je finale sa Norveškom završeno, ali, šta je tu je. Za uspjeh je potrebno sve, bukvalno sve. Ali, tada je naš tim imao još nešto. - Bile smo mirne. San smo ispuni-

le samim odlaskom na Igre. Nijesmo razmišljale da moramo. Željele smo samo da igramo najbolje što možemo. Tražile smo se tokom turnira i na kraju sklopile kockice. Vjerovali smo jedna drugoj, bile smo od prvog dana zajedno. Nije bilo podjela na mlađe i starije. Bili smo tim. Recept za uspjeh je jednostavan, ali često nedostižan. Katarina je znala kako. Prečese su bile zabranjene, bila je spremna na dug put... - Ako smo predani i ako nam je stalo i ako vjerujemo u sebe, možemo puno. U početku nisam sanjala o ovakvoj karijeri, ali stvari su se nadovezivale. Znala sam da treba puno odricanja za uspjeh. Mislim da sam kroz karijeru bila borac i veliki radnik. Da se razumijemo, nisam bila preveliki talenat, imala sam lijevu ruku, ali inat me tjerao da pokažem

da mogu puno više i bolje. Inat i želja za dokazivanjem. Nikad se nijesam zadovoljavala sitnicama, nihi sam voljela da radim površno. Tačnije, sve što sam radila bilo je maksimalno. Vjerujte mi da i dalje imam motiva kao prvog dana. Želja da osvajam i da pokažem da još uvijek mogu puno mi je pomogla, a još uvijek je prisutna. Od ranijih dana bila sam prinuđena da se dokazujem. Moj trener Ljubo Obradović, nije dozvoljavao ništa na pola da se radi. Ili ideš kući i plačeš kod majke ili treniraš kako treba, a ja nisam htjela da idem kući i kod majke da plačem, nego sam svaki trening željela da pokažem da mogu puno. Te godine odredile su mi put. Ljubo je ima puno zasluga. Vrijedno sam radila, isplatilo se u smislu medalja, prijetalstava, putovanja.. Ponosna sam na sve što sam uradila.

Znam ko sam, šta sam, koliko vrijedim i to je najbitnije. Motivi guraju Kaću naprijed. Želi da se od rukometa oprost i trofejom Lige šampiona. - Sve moje medalje su kod kuće, kod tate, e sad, možda kada bi ih gledala svaki dan... Ovako, kao da ništa nijesam osvojila. Nikad dosta medalja. Imala sam sreću u izboru klubova. Nisam imala ozbiljnijih povreda kroz karijeru što mi je i pomoglo. Zato sam toliko godina igrala na visokom nivou. Svaki trofej je poseban. - Uđeš u dvoranu i kada vidiš pehar, srce zaigra i pomisliš: još samo ovaj! Rezultati guraju naprijed, trofeja nikad dosta. Porodici prepisuju velike zasluge za karijeru. - Najviše su zaslužni. Imala sam bezrezervnu podršku. Nijesu uticali na moje odluke. Pustili

su me da biram. Uvijek su tu bili za razgovor, ali nijesu namećali volju. Dakle, izbor je bio moj, a i nisam pravila puno pogrešnih koraka. Srećna sam i ponosna na sve što sam uradila, a sada sam spremna za nove i ljepše stvari koje me čekaju. Pamti Kaća doček iz Londona. Posebno put od aerodroma do centra grada. - Gledali smo dočeka raznih sportista, ali niko od nas, po povratku iz Londona, nije slutio onakav doček. Sad se ježim. Ljudi su nas čekali na ulici. Roditelji sa djecom na ramenima su nas pozdravljali. Bilo je kasno, a svi su bili budni. Takve slike se ne kupuju i ne mogu često da se dožive. Ali, mi smo imali sreću da ih doživimo. Nevjerovatno. U životu onakav doček neću zaboraviti - kazala je Kaća.

„Nikada ne treba reći nikad. Granice su, baš kao i strahovi, najčešće puka iluzija“, pričao je prilikom prijema u košarkašku Kuću slavnih u Springfieldu 2009. godine.

Govorio je iskustveno.

Rođenog 17. februara 1963. u Bruklinu, od dječaćkih dana pratio je strah od vode, još otkako je nesrećnim spletom okolnosti prisustvovao utapanju svog druga. Ali, nije dozvolio da ga fobije odrede i oblikuju. Od visine i od visina se nije bojao.

Takmičarska strast, glad za izvrsnošću, za pobjedom, najprije nad sobom, za (samo) potvrđivanjem, neprekidna potraga za boljom verzijom sebe, doveli su Majkla Džordana do trona.

Do statusa Njegovog Letećeg Veličanstva.

Neprihvata odustajanje

Ne čine ga najvećim košarkašem – mnogi će reći i sportistom – ikada onih 23.292 postignuta poena, 6.672 uhvaćene lopte, 5.633 podijeljene asistencije tokom karijere u kojoj je osvojio 6 NBA prstenova uz 6 pehara namijenjenih najkorisnijem igraču finala; ni 5 naslova MVP-ja NBA sezone, ni 14 nastupa na Ol-star mečevima, ni dvije zlatne olimpijske medalje sa reprezentacijom SAD.

Već njegova magična sposobnost da mijenjajući sebe mijenja i živote drugih, da ih inspiriše, sopstvenim primjerom podstakne da budu bolji, da u njima probudi i pobudi iskru vjere da mogu brže, dalje, više.

Magija broja 23.

„Mogu da prihvatim neuspjeh, svakome se desi da ne uspije u nečemu“, rekao je jednom.

„Ali, ne mogu da prihvatim odustajanje.“

Brži od oka

Učešća na Olimpijskim igrama 1984. i 1992. su nezanemarljive reference u raskošnoj Džordanovoj biografiji. Ujedno, i prilozi narativa onjegovom karakteru i veličini.

Na svoje prve igre, u Los Anđelesu 1984, Džordan je pošao sa statusom amatera – između izbora za trećeg pika na draftu (19. jun) i potpisivanja prvog profesionalnog ugovora sa Čikagom (12. septembar). U generaciji sa

OLIMPIJSKI HEROJI

Majkl Džordan

MAGIJA BROJA 23

Petom Juingom, Semom Perkinsom, Krisom Malinom, sve vrsnim koledž igračima, sa iskustvom osvajanja NCAA titule sa Sjevernom Karolinom 1982, koja je nosila njegov pečat – pogodio je za pobjedu u posljednjoj sekundi finala – 21-godišnji bek se nametnuo kao vođa.

U odsustvu zemalja iz Istočnog bloka, u prvom redu SSSR-a, koji je predvodio bojkot, sa reprezentacijom Jugoslavije koja je prolazila kroz smjenu generacija, Amerikanci su se u slavnim Forumu, domu Lejkera, prošetali do zlata. Grupu su završili sa pet pobjeda i koš razlikom +196, uz ubjedljive trijumfe nad Francuskom (120:62) i Španijom (101:69).

Problem su im, uslovno rečeno, napravili samo Zapadni Njemci u četvrtfinalu. U trijumfu 78:67, Džordan je izgubio šest lopti, uz šut iz igre 4/14.

„Stidi se kako si odigrao“, prigovorio mu je u svlačionici selektor Bob Najt. I, po tvrdnjama svjedoka, rasplakao ga. Dajući mu dodatnu motivaciju. Uoči finalnog duela sa Španijom, Najt je u svlačionici našao nepotpisanu poruku. „Treneru, ne brini. Uložili smo previše da bismo sada izgubili.“ Znao je čija je.

„Majkl je pognuo glavu, ali nije mogao da odolida nepogleda šta ću uraditi. Sve što sam rekao bilo je „Okej“, „ajmo da igramo!“

Već do poluvremena iščezla je rezultatska neizvjesnost (52:29), uz Džordana koji je letio parketom. Ipak, Najt je na odmoru imao zamjerki.

„Kada ćeš dovrata da postaviš jedan blok? Skaćeš, dodaješ i pogađaš, to je sve što radiš. Dođavola, izblokiraj nekoga.“ Džordan se nasmijao.

„Treneru, da li ste mi rekli prošle sedmice da sam najbrži igrač koga ste ikada vidjeli?“

„Kakve to veze ima sa blokiranjem?“

„E, pa, treneru, postavljam blokove tako brzo, da ih vi ne vidite.“

Sa 17 poena u prosjeku po meču, Džordan je bio najefikasniji američki igrač u Los Anđelesu, a Najt – do tada osvajač dvije NCAA titule, i dva naslova najboljeg koledž trenera sezone – je tvrdio da boljeg košarkaša nije gledao u životu.

Elvis i Bitlsi

Proročanski. Osam godina kasnije, na igrama u Barseloni, na kojima je napravljen revolucionarni iskorak dogovorom da se nastup dozvoli i NBA igračima, Džordan je bio prvo ime ne samo američke reprezentacije – nazvane Drim timom, po mnogima, najbolje ekipe u istoriji

– već i svjetskog sporta.

Dejvid Robinson, Pet Juing, Lari Bird, Skoti Pipen, Klajd Drekler, Karl Meloun, Džon Stokton, Kris Malin, Čarls Barkli, Medžik Džonson, Kristijan Lejtner – kao predstavnik NCAA – i, dragulj u kruni, MJ.

„Kao da spojite Elvisa i Bitlse“, dočarao je selektor Čak Dejli. Njihov nastup u Barseloni nije nosio samo sportsku dimenziju i promociju NBA lige, već je imao i dubok kulturološki značaj. Cirkus je došao u grad.

U osam ubjedljivih pobjeda, izraženih sa između 32 (finale sa Hrvatskom 117:85) i 68 poena razlike (sa Angolom nastartu 116:48), Džordan je bio drugi strijelac (14,9) i treći asistent ekipe (4,8).

Ali...

„Svi smo znali ko je lider“, kazao je Juing. „Majkl je Majkl.“

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET